

DEVINTOJI PAMOKA

SĖKMĖS STRATEGIJA IR MOTYVACIJA

Tikslas: Sėkmingos grupės strategijos praktikos pradžia

STRATEGIJA

„Viešpaties tarnui Mozei mirus, Viešpats tarė Nūno sūnui Jozuei, Mozės tarnui: „Mano tarnas Mozė mirė. Pakilk ir eik per Jordaną su visa tauta į žemę, kurią duodu izraelitams. Kiekvieną vietą, ant kurios jūsų koja atsistos, jums duodu, kaip pažadėjau Mozei. Nuo dykumos ir Libano kalnų iki Eufrato upės, visa hetitų šalis, ir iki Didžiosios jūros vakaruose bus jūsų ribos. Niekas prieš tave neatsilaikys per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip visuomet būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu tavęs. Būk stiprus ir drąsus; tu padalinsi žemę tautai, kurią duoti pažadėjau jų tėvams. Tik būk stiprus ir labai drąsus, kad galėtum išpildyti įstatymą, kurį tau Mozė, mano tarnas, įsakė. Nenukrypk nuo jo nei į kairę, nei į dešinę, ir tau visuomet seksis, kur tik eisi. Šita įstatymo knyga te neatsitraukia nuo tavo burnos, bet mąstyk apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai vykdytum viską, kas joje parašyta; tada visa, ką bedarytum, klestės ir visur tau seksis. Atsimink, ką įsakiau, – būk stiprus ir drąsus, nenusigąsk ir nebijok! Aš, Viešpats, tavo Dievas, būsiu su tavimi, kur tik tu eisi.“ (Jozuės 1,1-9)

A. Niekados nesiveržkite į kovą, neturėdami strategijos.

1. Troškite gauti strategiją iš Dievo.
2. Melskitės ir skaitykite Žodį.
3. Apmąstykite tai, ką perskaitėte.

B. Ieškokite ir nuolatos mąstykite apie strategiją.

„Šita įstatymo knyga te neatsitraukia nuo tavo burnos, bet mąstyk apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai vykdytum viską, kas joje parašyta; tada visa, ką bedarytum, klestės ir visur tau seksis.“ (Jozuės 1,8)

C. Perduokite strategiją ir įtraukite žmones.

„Tada Jozuė įsakė tautos vyresniesiems: „Pereikite per stovyklą ir įsakykite žmonėms paruošti maisto atsargų, nes po trijų dienų jūs pereisite Jordaną, kad paveldėtumėte žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jums yra pažadėjęs“. Rubeno, Gado ir pusei Manaso giminės Jozuė kalbėjo: „Atsiminkite įsakymą, kurį jums davė Viešpaties tarnas Mozė: 'Viešpats, jūsų Dievas, jums davė šitą žemę'. Jūsų žmonos, vaikai ir gyvuliai tepasilieka žemėje, kurią Mozė jums davė šioje Jordano pusėje. O jūs visi, stiprūs karo vyrai, apsiginklavę traukite savo brolių priekyje ir jiems padėkite, iki Viešpats duos poilsį jūsų broliams, kaip ir jums davė, ir jie užims žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jiems pažadėjo. Paskui galėsite grįžti į savo žemę, kurią Viešpaties tarnas Mozė jums davė Jordano rytų pusėje“. Jie atsakė Jozuei: „Visa, ką mums įsakysi, darysime ir visur, kur mus siųsi, eisime. Kaip mes klausėme Mozės, taip ir tavęs klausysime. Viešpats, tavo Dievas, tebūna su tavimi, kaip Jis buvo su Moze! Kiekvienas, kuris priešinsis tavo įsakymui ir neklausys tavo žodžių, bus nubaustas mirtimi. Tik būk stiprus ir drąsus!“ (Jozuės 1,10-18)

D. Planuokite strategijos plėtojamą.

„Jozuė, Nūno sūnus, pasišaukęs [Izraelio] kunigus, tarė: „Paimkite Sandoros skrynią, ir septyni kunigai tegul neša septynis avino rago trimitus Viešpaties skrynios priekyje“. O žmonėms tarė: „Eikite aplink miestą, o ginkluotieji teeina Viešpaties skrynios priekyje“. Jozuei tai pasakius, septyni kunigai, trimituodami septyniais avino rago trimitais Viešpaties akivaizdoje, ėjo Viešpaties Sandoros skrynios priekyje.“ (Jozuės 6, 6-8)

E. Darykite viską, kas būtina, kad jūsų strategija būtų pasiekta ir įtvirtinta.

„Jozuei atsikėlus anksti rytą, kunigai paėmė Viešpaties Sandoros skrynią, septyni kunigai septyniais avino rago trimitais trimitavo, eidami Viešpaties skrynios priekyje, ginkluotieji žygiavo pirma jų, o likusieji ėjo paskui Viešpaties skrynią, trimitų garsams skambant. Antrą dieną jie taip pat apėjo miestą vieną kartą ir sugrįžo į stovyklą. Taip jie darė šešias dienas. Septintą dieną atsikėlę anksti, auštant, tokiu pat būdu apėjo miestą septynis kartus. Septintą kartą, kai kunigai pūtė trimitus, Jozuė tarė tautai: „Šaukite! Viešpats jums atidavė miestą! Miestas ir visa, kas jame yra, bus sunaikinta Viešpaties garbei. Tik paleistuvė Rahaba liks gyva su visais, kurie yra jos namuose, nes ji paslėpė pasiuntinius, kuriuos buvome išsiuntę. Kas skirta sunaikinti, jūs nepasisavinkite, kad nebūtumėte prakeikti ir taip neužtrauktumėte Izraelio stovyklai prakeikimo ir nelaimės. Visas sidabras bei auksas ir variniai bei geležiniai indai yra Viešpačiui pašvęsti; visa tai Viešpaties išdui“. Pučiant trimitams, tauta pradėjo garsiai šaukti, ir sienos sugriuvo. Kariai įsiveržė ir užėmė miestą.“ (Jozuės 6,12-20)

MOTYVACIJA

„Tada jiems tariau: „Jūs matote, kokiame varge esame; Jeruzalė apleista ir jos vartai sudeginti. Atstatykime Jeruzalės sieną, kad nebūtų mums pažeminimo“. Ir papasakojau jiems, kaip mano Dievo ranka buvo su manimi; taip pat papasakojau, ką karalius man kalbėjo. Jie sakė: „Pakilkime ir statykime“. Taip jie sutvirtino savo rankas geram darbui. Kai Sanbalatas iš Horono, Tobija, tarnas iš Amono, ir arabas Gešemas apie tai išgirdo, jie tyčiojosi iš mūsų ir niekino mus, sakydami: „Ką jūs čia dirbate? Ar norite sukilti prieš karalių?“ Jiems atsakiau: „Dangaus Dievas duos mums sėkmę, o mes, Jo tarnai, statysime. Bet jūs neturite dalies, teisės nė atminimo Jeruzalėje“.“ (Nehemijo 2,17-20)

Kad pakeltų tautą ir duotų žmonėms motyvaciją veikti, Nehemija panaudojo penkis žingsnius.

- A. Parodė situaciją ir sąlygas (Nehemijo 2,17)
- B. Sukūrė komandą ir įtraukė juos į situaciją. (Nehemijo 2,17)
- C. Žinoti ir išaiškinti ateities pranašumus. (Nehemijo 2,17)
- D. Supažindinti žmones su Dievo valia. (Nehemijo 2,18)
- E. Pradėti darbą, įdedant daug pastangų (organizavimas). (Nehemijo 3,1-32)

„Tuomet vyriausiasis kunigas Eljašibas su savo broliais kunigais pirmasis pradėjo darbą ir atstatė Avių vartus; jie juos atnaujino, įstatė jiems duris ir pašventino juos iki Mejos bokšto ir toliau iki Hananelio bokšto. Šalia jo statė Jericho vyrai, o po jų – Imrio sūnus Zakūras. Žuvų vartus statė Hasenajo sūnūs; jie sudėjo siją, įstatė duris, padarė užraktus ir užkaiščius. Šalia jų sienos dalį taisė Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas. Už jo taisė Mešezabelio sūnaus Berechijos sūnus Mešulamas, toliau – Baanos sūnus Cadokas. Šalia jų dirbo tekojiečiai, atstatydami sieną, tačiau jų kilmingieji nepalenkė savo sprandų prie Viešpaties darbo. Senuosius vartus statė Paseacho sūnus Jehojada ir Besodijos sūnus Mešulamas; jie sudėjo siją, įstatė duris, padarė užraktus ir užkaiščius. Greta jų dirbo šios upės pusės valdytojui pavaldūs: gibeonietis Melatija ir meronotietis Jadonas su Gibeono ir Micpos vyrais. Šalia jų – Harhajos sūnus Uzielis, auksakalys, ir Hananija, vaistinininkas. Jie sutvirtino Jeruzalę iki Plačiosios sienos. Po jų – Hūro sūnus Refaja, pusės Jeruzalės viršininkas. Po jų – Harumafo sūnus Jedaja

iki savo namų. Šalia jo – Hašabnėjos sūnus Hatušas. Kitą dalį, taip pat Krosnių bokštą atstatė Harimo sūnus Malkija ir toliau Pahat Moabo sūnus Hašubas. Po jų – Ha Lohešo sūnus Šalumas, pusės Jeruzalės viršininkas; jis dirbo su dukterimis. Slėnio vartus sutvarkė Hanūnas ir Zanoacho gyventojai; jie atstatė juos, įstatė duris, sudėjo užraktus ir užkaiščius. Be to, jie dar atstatė tūkstantį uolekčių sienos iki Šiukšlių vartų. Šiukšlių vartus atstatė, sudėjo užraktus ir užkaiščius Rechabo sūnus Malkija, Bet Keremo srities viršininkas. Šaltinio vartus sutvarkė Kol Hozės sūnus Šalumas, Micpos srities viršininkas. Jis apdengė stogą, įstatė duris, sudėjo užraktus ir užkaiščius ir atstatė Siloamo tvenkinio sieną prie karaliaus sodo iki laiptų, nusileidžiančių iš Dovydo miesto. Už jo – Azbuko sūnus Nehemija, pusės Bet Cūro srities viršininkas; jis atstatė iki Dovydo kapų, dirbtinio tvenkinio ir iki karžygių namų. Už jo dirbo levitai: Banio sūnus Rehumas ir šalia jo Hašabija, pusės Keilos viršininkas. Po jų statė jų broliai: Henadado sūnus Bavajis, pusės Keilos viršininkas, ir Ješūvos sūnus Ezeras, Micpos viršininkas; jie taisė sieną iki tako į ginklų sandėlį prie kampo. Už jo Zabajo sūnus Baruchas uoliai taisė kitą dalį, nuo kampo iki vyriausiojo kunigo Eljašibo namų vartų. Už jo – Meremotas, Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus, nuo Eljašibo namų vartų iki Eljašibo namų galo. Po jų taisė kunigai, lygumos vyrai. Už jų – Benjaminas ir Hašubas priešais savo namus. Už jų – Azarijas, Ananijos sūnaus Maasėjos sūnus, greta savo namų. Už jo – Henadado sūnus Binujis nuo Azarijos namų iki sienos pasisukimo, iki kampo. Uzajo sūnus Palalas – nuo pasisukimo ir bokšto, kuris išsikiša iš karaliaus aukštutinių namų ties sargybos kiemu. Už jo – Parošo sūnus Pedaja ir šventyklos tarnai, gyvenantieji Ofelyje; jie atstatė iki Vandens vartų rytuose ir iki išsikišusio bokšto. Už jo tekojiečiai statė kitą dalį priešingoje išsikišusio didžiojo bokšto pusėje iki Ofelio sienos. Nuo Arklių vartų statė kunigai, kiekvienas ties savo namais. Už jų – Imero sūnus Cadokas ties savo namais. Už jo – Šechanijos sūnus Šemaja, rytinių vartų sargas. Už jo – Šelemijo sūnus Hananija ir Zalafo šeštasis sūnus Hanūnas. Už jo – Berechijo sūnus Mešulamas ties savo kambariu. Už jo – auksakalio sūnus Malkija iki šventyklos tarnų ir pirklių namo ties Sargybos vartais ir iki kampo kambario. O tarp kampo kambario ir Avių vartų statė auksakaliai ir pirkliai.“ (Nehemijo 3,1-32)